

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
20 d'octubre de 1930

**Cierva - 1909 - està
disposat a tornar a
començar**

Any I. — Número 30

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808.

Impremta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

Senyor governador civil:

A la Model hi ha — encara! — els següents detinguts governatius:

Dr. Tomàs Tusó,
Lluís Companys (pare),
Joan Lluhi Vallsca,
Enlli Granier-Barrera,
Angel Pestana,
Sebastià Clarà,
Pere Folch,
Ricard Escribà,
David Rey,
Helios Gómez,
Jaume Vallverdú,
Adrià Corra,
Josep Alamacha,
Joaquim Bassols,
Victor Font,
Llorenç Garcia,
Joaquim Pijoan,
Alexandre Sanxo.

L'article quart de la Constitució de 1876, diu:

"Tots els detinguts serà puestas en llibertat o entregats a la autoridad judicial después de las veinticuatro horas siguientes al acto de la detención."

L'oblit d'aquest article no fa quedar pas massa bé a Berenguer, que cada dia parla de la normalitat constitucional. Però l'interessant, fet i fet, és alliberar d'una vegada els ciutadans empresonats. Molt més interessant que l'acord a que puguin arribar els senyors Despujol-Mola en el seu interessant diàleg.

L'enhorabona

Una frase recent:
"Estan ustedes de bromas. No estamos en Carriaval. Dejemos este 'bulo' y pasemos a otras cosas."

Un acord més recent encara:

"Madrid, 16. — En la sessió celebrada per la R. Acadèmia Espanyola s'adoptà l'acord d'incloure en el manual el vocable "bulo", gitanisme equivalent a "mentida". Per de prompte, la seva inclusió en el manual serà com a tal gitanisme."

Que sigui l'enhorabona!

La actuació ciutadana

* Divendres, a les deu de la nit, al Gran Cafè Espanyol, tindrà lloc un concert en homenatge d'Enric Blanco i Alberich. Hi prendran part el Quintet Vilalta, que ho organitza, i els homes de l'Orfèu Llevant, que dirigeix En Fonthenat. Es fan gestions perquè una de les millors cobles hi vingui, igualment que una de les nostres il·lustres cantatrius. El naute català hi assistirà, acompanyat de diverses personalitats.

* Diumenge vinent, dia 26, el senyor Rafael Bertran Anglarill, conegut esportiu, donarà una conferència a Guissona sobre el tema "La joventut guisonenca. Esport i ciutadania".

* Dissabte a la nit, per no haver-se pogut provar la seva suposada culpabilitat en els fets de Sant Joan de la Universitat, fou alliberat l'estudiant Lluís Companys Micó, fill del nostre amic l'ex-diputat per Sabadell, també empresonat.

* Sabem que els nostres amics Jaume Aiguader, Ventura Gassol i M. Carrasco Formiguera segueixen perfectament.

* Molt aviat serà posada a la venda l'edició catalana del llibre en què Blanco Alberich explica, en un apassionant reportatge, la meravellosa aventura del seu "Evalu".

El nostre amic i company J. Sunyol i Garriga prologarà l'obra del professor Blanco Alberich.

* El president accidental de l'Ateneu Barcelonès, doctor Josep Xirau, s'ha interessat en nom de l'entitat que representa, per la llibertat dels detinguts governatius que hi ha a la Model.

* Fem present — per evitar qualsevol confusió — que el domàs que hi havia ahir a la tarda, amb motiu d'una processó, al balcó de la casa de LA RAMBLA, corresponia al pis veí del nostre.

* Dijous, a les deu de la nit, el nostre company director esportiu de LA RAMBLA, el senyor Aymami i Baudina, donarà la seva anunciada conferència a l'Agrupació Cultural Francesc Aragó, sobre el tema "Pedagogisme, esport i ciutadania".

CIUTADANIA

Què busquen?

Què busquen? — les seves raons tindran. I una punta de descoratjament ens rosegava.

Però... però, l'èxit sense cap precedent del nostre fraternal col·lega desaparegut LA RAMBLA, ahir, i de LA RAMBLA DE CATALUNYA, avui, i la forma en què els esportius de Catalunya responien a les nostres crides humanitàries i ciutadanes — festival Pro-Rini, campanya de Garraf, demanda d'amnistia, subscripcions i festivals Pro-Presos polítics i socials, protesta del cas Macià, etc. — augmentaren, de cop, el nostre optimisme i enfortiren la nostra fe en la possibilitat d'una obra d'eficàcia. D'una obra de tanta eficàcia que calgués no oblidar-la ja en l'esdevenidor de la ciutadania catalana.

Tanmateix, aquesta fe nostra no ha estat absoluta fins que els òrgans oficials — central i sucursal — d'un sector determinat, ens han fet l'honor de combatre'ns durament des de les seves pàgines centrals. La forma descompassada dels seus atacs i l'agra persistència de les seves censures ens ha demostrat que reconeixen simplement la nostra importància. I això ja és d'agrair.

D'aquests atacs hem de lamentar-ne, únicament, el paper poc airós que fan els ocupadors del seny català i de l'amor patri bon entès. La seva posició, sobretot quan empenen les mateixes armes de combat de certa gent — insídies de clauquers, recollides i introduïdes en altes esferes — no els honora gaire. No els honora gens: Que si havíem sostingut una vaga; que si ajudàvem i empenyem els grups més extremistes de la lluita social; que si sosteníem determinada Premsa, etc., etc.

Espècies, totes aquestes, que la gent de bon sentit ha rebutjat indignada; adhuc persones del mateix sector dels que han pogut escapar-se. El delegat del Treball a Catalunya, senyor Martínez Domingo, home digníssim, podria dir-ne alguna cosa.

Tot plegat fa una gran angúnia — una gran angúnia, sobretot, per la qualitat, i per la situació, i per l'ideari que han dit que propagaven els homes del sector que així s'ha ocupat i s'ocupa de nosaltres.

Què busquen? No ho sabem. Potser un segon cas Carrasco? No ho sabem. L'únic que sabem és que el que fan no els donarà ni mitja dotzena de vots, ni una engruna de simpatia, ni — encara menys — una altra cartera ministerial.

"...Aquest professionalisme és el que sempre està disposat a pactar amb qualsevol; aquest professionalisme és el que en aquesta ocasió ha volgut denunciar-nos com a promotors de la legítima impaciència que es respira a tot arreu; aquest professionalisme caciquista, d'encasellat i desfici electoral, ha pretès difamar En Sunyol i Garriga fent-lo el proveïdor secret de la demagogia i presentar-nos com a víctimes d'una ofuscató revolucionària, decidits a passar-ho tot a sang i a foc."

(La Publicitat, com a resposta a l'article d'un diari)

PER AL JUTJAT
DEL SUD

La Direcció de LA RAMBLA DE CATALUNYA se'n fa solidària

Per al dia 25 d'aquest mes estan cridats a declarar davant el Jutjat del Sud els nostres amics Jaume Aiguader, Manuel Serra i Moret, Lluís Companys, A. Rovira i Virgili, Angel Samblancat, Manuel Carrasco i Formiguera, Joan Peyró, Ventura Gassol i Joaquim Maurín, amb motiu de suposats delictes continguts en els parlaments que havien de pronunciar en el miting pro-Macià suspès governativament i que foren publicats — amb tots els honors que mereixien — a les nostres pàgines.

Segui quin sigui el resultat de la declaració, la Direcció de LA RAMBLA DE CATALUNYA declara prèviament al senyor jutge que instrueix sumari per aquests fets, que ella es fa solidària, des de la primera a la darrera, de les paraules que haurien pronunciat en el miting suspès els esmentats oradors.

I, encara més, repeteix la seva protesta per la suspensió d'aquest miting — quan al mateix dia era autoritzat, a Bilbao, el miting de la U. M.

la rambla de Catalunya
(esport i ciutadania)

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

Trimestre 2'50 ptes.
Semestre 4'50 "
Any 9'— "

Nota: La subscripció pot fer-se efectiva a la nostra Administració, en metllic o en segells de correu.

ESPORT

Catalunya i Enric Blanco Alberich

La gesta d'aquest català, fill de la Barceloneta — gesta internacional molt segle XX — cal que la tinguem ben present i que sapiguem donar-li tota la importància que, innegablement, té. Gràcies a la seva voluntat — ell repeteix a cada moment que la seva travessia de l'Atlàntic no és més que el triomf de la voluntat — els catalans podem enorgullir-nos de tenir, amb l'Enric Blanco, un heroi dels temps moderns, com s'enorgulleixen els nord-americans amb l'ur Lindberg i els francesos amb llurs Costes i Allain.

Si Enric Blanco fos americà, anglès o francès, tindria resultats, en aquests moments, una sèrie de problemes capitalissims que avui encara té per resoldre. Els catalans, però, no hem de permetre que tot el premi per la seva heroica gesta resti concretat als aplaudiments entusiàstics de la multitud i a un seguit d'homenatges completament honorífics. Menys encara hem de comportar que la figura de l'illustre naute sigui

aplit. Amb cap finalitat. Passats els moments de l'entusiasme popular, hem de començar a pensar en quelcom positiu. Si no podem fer per ell el que hauríem fet els americans, els anglesos o els francesos, si l'heroi hagués estat un d'ells, tampoc no hem de plegar-nos de braços i abandonar l'heroi nacional — més heroi nacional que molts que figuren en galeries d'homes il·lustres — en aquesta mar de la vida, molt més difícil de travessar, moltes vegades, que l'Atlàntic.

Ha estat Catalunya la que s'ha empenat de glòria amb la gesta del professor Blanco i ha d'ésser Catalunya, hem d'ésser els catalans, els que paguem d'una manera digna, escient, l'esforç admirable d'aquest home, d'aquest català il·lustre, fill de la Barceloneta.

Cal, de moment, contribuir a la iniciativa il·loable i patriòtica dels alumnes de l'Escola del Treball per tal d'adquirir per a la ciutat la balandra "Evalu", amb la qual Blanco, la seva muller i la seva filla realitzaren la gran proesa. Cal que l'"Evalu" sigui pagada a pes d'or, que a pes d'or l'hauria pagada qualsevol país que tingues aquest heroi. D'una part, l'"Evalu" no té preu; d'altra part, no hem de permetre que surti mai més de Barcelona.

El professor Blanco té el projecte naturalíssim, gairebé imprescindible després d'una gesta com la seva, de publicar les seves memòries. La història de la famosa travessia, amb els seus moments de tràngol i d'esperança, d'angoixa i de joia, serà explicada en lletres de molto. El nostre Allain Gerbault, ha de figurar a totes les biblioteques humils i poderoses de la nostra terra; caldrà que cap català deixi de rebre aquest homenatge a l'home que ha sabut posar tan dignament el nom de Catalunya. Hem de fer-ne, de totes pàssades, una gesta nacional, de la gesta d'aquest home, que cau de ple dintre el nostre programa: esport i ciutadania.

Per això LA RAMBLA no pot restar-ne al marge. I per això, l'edició del sensacional llibre serà feta sota el patronatge de LA RAMBLA. I per això mateix, el llibre anirà prologat pel nostre estimat amic Sunyol i Garriga.

Cal insistir. Caldrà repetir-ho fins que calgui. La gesta del professor Blanco, el català il·lustre fill de la Barceloneta, hem de considerar-la una gesta catalana i passats els moments d'entusiasme popular, passats els moments apoteòsics de l'arribada, hem de deixar-nos de garlandes i cançons i aplaudiments, i començar de pensar a l'americana. Cadascú de nosaltres té un deure concret envers aquest home. Traduíu-ho d'una manera pràctica, com més pràctica millor, i fem que un català com ell — que ha aconseguit el títol d'heroi internacional — pugui restar sempre més a la seva terra estimada. Que no li sigui més difícil de viure a Catalunya, que de travessar l'Atlàntic.

L. AYMAMI I BAUDINA

UN SOLT AMB GANA

La Veu d'ahir publicava — a la secció d'esports — aquest sol:

"Un col·leccionista de documents federatius inèdits ens assegurava l'altre dia que entre la llista dels presidents que ha tingut la Federació Catalana hi figurava un tal "Noi del Sud".

Com que La Veu, i més encara la seva secció esportiva, té menys lectors que nosaltres, i és una il·lustració que nosaltres, així passin per alt, ho reproduïm perquè té molta gràcia.

RIGOROSAMENT HISTORIC

Oficines de l'Europan. Borrull crida el "botones". I li diu:

—T'en vas a l'estanc i em compres una lletra.

El "botones" es queda parat, mirant-se'l. No contesta.

—Que potser no saps que és una lletra? — afegeix Borrull. I agafant un diari entenyia al "botones" una A i li diu: —Que només conec aquesta classe de lletra?

—Lavors el "botones", tot seriós, respon:

—No, senyor, que també conec la lletra de metge.

UNA REPRESENTACIO OFICIAL

Ahir al camp del Gràcia, quan Cases marcà el gol de l'empat, hi hagué un gran entusiasme. Una colla nombrosíssima de mariners volgué saltar al camp per felicitar l'autor.

De tota manera, com que eren tants, es varen reprimir i deliberaren l'argament. A la fi arribaren a un acord. En Fariola, venedor oficial de botifarres i d'altres queviures al camp del Martinec, saltà al camp a donar una abraçada a Cases en nom de tots.

PERE JOAN ESTA TRIST...

Què li passa a Pere Joan? De fa alguns dies, el popular massatgista de l'Europan, Pere Joan, que fou seleccionat pel partit Centre-Catalunya, està trist. Comença d'esma pel carrer de Salmeron. No guanya cap manilla al Monumental Bar. Solament beu sidrals i cafès amb llet.

Què li passa a Pere Joan? Està enyorat? Pateix algun mal? El descansa no li prova? Pere Joan, assegut a una llotja, no és Pere Joan. Ell necessita — nosaltres ho sabem — el botiquí, l'esponja, la tovallola, i, per damunt de tot, córrer, sprintar, massar, guiar... Pere Joan està trist.

Què li passa a Pere Joan?

UN PAS IOPERETA

Correr de les Cortes. Dissabte passat, a les dotze de la nit, un nombre grup de directius i federatius, abillats amb smoking i el cap descobert — semblen estar preparats per representar un número d'opereta. No hi manca qui assaja un punt de dansa aprofitant una melodiosa cançó, un xic desentonada, que s'esforça a cantar un dels federatius.

A la voravicia del Frontó, els cavallers sense danissella d'adonen que entre els autos aturats hi ha el del federatiu badaloní senyor Humet. Entre tots — a aquelles hores les forces de fal·leixen — arrosseguen l'auto fins al carrer de Clotís i el deixen abandonat prop del carrer de Casp. Posant el costat del volant un paper escrit que diu: "No val a badar. Un altre dia us el portarem a casa vostra."

Com veieu, una "escena divertida d'opereta, en la qual només hi manca el costat dels smokings uns estots femenins...

El porter del Júpiter en una de les seves intervencions en el partit contra l'Europan.

El Campionat de futbol

**El Barcelona va
batre l'Espanyol
per quatre
gols a
dos...**

**...encara
que el resultat
oficial
fou de tres
a dos**

Al. Brown, el proper adversari de Gironès, durant l'entrenament d'ahir

